

preu, i, en canvi, es pogués originar algun conflicte durant el curs de les obres.

Intervé el Dr. Mas i Puig, que entén que el Consell es troba davant d'un dels més greus problemes a resoldre, car creu que tots els consellers s'han de trobar desplaçats en aquesta qüestió, que té un aspecte tècnic que lògicament s'aparta dels seus coneixements, i pregunta a la presidència si aquesta qüestió s'ha de resoldre inexorablement en la sessió d'avui.

Li contesta la presidència que no és precis que es resolgui avui, si bé la necessitat d'activar les obres aconsella una resolució, el més aviat possible, però que de tota manera no hi ha res que imposi una decisió urgent i que el Consell pot acordar lliurement el que cregui convenient.

Continua el Dr. Mas i Puig, que demana que es faci una ampliació d'informació, que creu que hauria de consistir, principalment, a demanar de manera concreta que els arquitectes assenyalin el contractista al qual confiarien l'obra, i opina que el Consell s'ha de deixar guiar preferentment per la contesta o informe que en aquest sentit emetessin els arquitectes.

Intervé el Dr. Lucaya, que opina com el doctor Mas i Oliver que la resolució del Consell ha d'ésser d'una manera automàtica, eliminant els qui ofereixen un preu per sota del cost material de l'obra que, àdhuc admetent que ho poguessin fer sense perjudici pel Casal i sense originar cap dificultat, representa sempre un perill de concedir el contracte als que anticipadament se sap que han de perdre-hi diners. De tota manera, si no fos possible d'adaptar aquest criteri, es sumaria a la proposició del Dr. Mas i Puig d'ampliar la informació i ajornar la resolució per una altra sessió.

Intervé el Dr. Solà, que diu que ell se sumaria a la proposició del Dr. Mas i Puig si de l'ajornament i ampliació d'informes es pogués esperar que el Consell tindria més elements de judici, però creu que no seria així, car és molt difícil d'obtenir informes convincents i, per altra part, per fer una informació ben completa caldria fer averiguacions referents a totes les cases edificades per tots els concursants, o d'altra manera es podria caure en l'inconvenient de fixar-se exclusivament en els edificis importants que poden no ésser els millors i que caldria saber, també, amb quines condicions s'han construït, si per concurs o per administració.

Referint-se a la forma automàtica d'elecció propugnada pel Dr. Mas i Oliver, diu que la creu ben orientada, però que potser no és prou convenient, car no es pot prescindir de tenir en compte els informes i antecedents que es puguin tenir de cada contractista. El fet de subjectar-se exclusivament a l'opinió concreta que fessin els tècnics que ha indicat el Dr. Mas i Puig, creu que tampoc és convenient, car, per això, no era precis el Concurs, i n'hi havia prou perquè de bon principi s'hagués demanat als senyors arquitectes que indiquessin ells el contractista que havia de fer l'obra.

Resumeix la seva opinió dient, que ell eliminaria com a primera resolució els que d'una forma oficial, segons el dictamen dels arquitectes perdrien diners en la construcció del Casal, creu que aquest és un criteri suficientment justificat per allunyar tota responsabilitat del Consell. Pel que a ell afecta, diu que no podrà mai votar a favor del que sàpiga que fa l'obra per un preu inferior al seu cost material. Feta aquesta eliminatòria, escolliria els tres primers que ofereixen un preu superior al cost material i d'aquests tres demanaria ampliació d'informes.

Intervé el Dr. Sellas, que diu que el Consell no pot acceptar com a única condició la del preu ofert, car creu que té molta importància els antecedents i informes que es puguin recollir sobre la solvència industrial dels concursants, car el Consell ha de confiar en aquests antecedents, puix no és possible que els arquitectes per bon zel que tinguin i per més que vigilin l'obra, puguin respondre absolutament de la bona construcció, si no es concedeix prèviament un marge de confiança al contractista.

Es manifesta contrari a l'ajornament, que creu que, en tot cas serviria per aportar nous elements de judici, i opina, finalment, que el Consell no pot acceptar un contractista que oficialment hi perdi, però que el difícil és equilibrar ben bé on comença la pèrdua, si bé és lògic que el Consell adopti com a dada certa la facilitada pels seus arquitectes.

Ratifica el Dr. Mas i Oliver, dient, que ho i concedint molta importància a l'assumpte que s'està debatent, creu que el Consell no ha d'exagerar la seva responsabilitat i que, en canvi, té el deure de resoldre aquesta qüestió amb un criteri conscient, si bé dintre el més automàtic possible. Diu